

Bij het heengaan van Suman

(10/08/1943 - 09/06/2021)

Wij zijn voorbijgaanden...

Al wat/wie leeft sterft, ieder op zijn tijd.

Op 09 juni 2021 was het de tijd voor Suman Jī...

Door Ātma Muni

Genesis van een Yogaleven

Van in zijn vroege jeugd was hij een zoeker en een vragensteller, niet tevreden met de pasklare antwoorden en zekerheden die hem voorgehouden werden. Hij was geen meeloper en was voorbestemd voor méér.

Toen wij (de gebroeders Mertens – de Muni broers) in 1968 onze Yogalessen startten naar een breed publiek toe, wilden wij niet enkel oppervlakkig wat praktijk en technieken (āsana en prāṇāyāma) onderrichten. Wij vertrokken met de bedoeling om hopelijk één witte raaf op honderd leerlingen te begeleiden op het pad van spirituele ervaring. Dat eerste jaar bezocht ik iedere belangstellende thuis voor een gesprek vooraleer ze in te schrijven, op zoek naar die mogelijke 1 op de 100.

Zo bezocht ik ook Suman thuis en had ik een gesprek van 19u00 tot middernacht met hem. Ik besepte onmiddellijk dat dit mogelijk één van de witte raven was. Hij was nummer 14 van een lijst van duizenden na hem.

Vanaf toen heb ik Suman begeleid en gestimuleerd in zijn groeiproces over de jaren. Hij kreeg in 1973 van Mahārāj Jī (Swāmī Yogeśvarānanda) de naam van Suman bij zijn initiatie in Guru Dikṣā, met de betekenis van 'bloem' of 'bloesem'. Andere betekenissen zijn bijvoorbeeld: charmant, vriendelijk.

Hij groeide uit tot één van onze basisleraars, een taak die hij tot zijn dood met toewijding en inzet volbracht.

In 1976 kreeg hij samen met enkele anderen, waaronder Rāma en Sītā, op ons aanraden het diploma van Haṭha- en Rājā Yogācārya van Mahārāj Jī.

In dat zelfde jaar startte hij als leraar aan onze Yoga-Academie (Śrī Yogeśvarānanda Yoga Mahāvidyālaya vzw), waar hij zich geleidelijk ontpopte tot een zeer geliefde en inspirerende/bezielende, dragende kracht.

Suman als mens

Suman Jī was een introverte man, zachtaardig en gevoelig, geweldloos van instelling en hij handelde vanuit innerlijke goedheid. Hij was een Yogin!

Astrologisch was hij een leeuw, wat maakte dat deze stille man gezien en gehoord werd zonder dat het hem moeite kostte. Hij was een perfectionist en tegelijkertijd was hij soms naïef en goedgelovig... In de jaren tachtig en negentig liet hij zich soms meeslepen met de suggestieve manipulatie van sommige swāmī's, die later enkel op macht en geld bleken uit te zijn (niet alles is goud wat blinkt en voorzichtigheid is geboden).

Ik waarschuwde hem daar vrijblijvend voor hem vrijlatend om

zelf tot inzicht te komen. Op een bepaald moment was hij in de ban van een manipulatieve vrouwelijke swāmī. Ik vertelde hem dat hij meer Yoga in zijn pink had dan zij in haar hele corpus... Haar invloed berokkende grote schade aan zijn zuivere geest en het kostte hem jaren om te herbronnen.

Zij voerde o.a. een exorcisme uit op twee van onze leerlingen die verder psychologische en psychiatrische hulp nodig hadden en van wie later één vrouw zelfmoord pleegde. Hij kwam er tenslotte sterker uit en het bezorgde hem een stabiele maturiteit voor de rest van zijn leven.

Ik heb Suman 53 jaar gekend en er intens mee samengewerkt. Hij was mijn rechterarm in ons Yoga onderricht en een heel graag geziene vriend in mijn leven. Zijn vroegtijdig heengaan weegt mij zwaar.

Op 15 januari kreeg hij een hersenbloeding. Van dan begon zijn lijdensweg van ziekenhuizen, revalidatiecentra en woonzorgcentrum. Geen sinecure in Coronatijd! Ook niet voor zijn echtgenote Pratibhā en zoon Jehudi.

Geheel onverwacht was het ook niet. Hij had in 2019 kort na mekaar twee zware tia's gehad (transient ischemic attack – een tijdelijke verstopping van een bloedvat in de hersenen – verwant aan

een infarct). Dit is een ernstige waarschuwing...

Suman in de Yoga Federatie

Tijdens zijn beroepsleven als chemisch ingenieur had hij een druk en veeleisend leven en pas na zijn prepensioen nam hij andere taken op zich. Zo werd hij effectief penningmeester in onze verenigingen en hield hij zich bezig met de evoluerende wetgeving op de vzw. Later werd hij ondervoorzitter van onze Yoga-Academie te Mechelen. Ook werd hij na de eeuwwisseling lid van de bestuursraad van de Yoga Federatie. Na het ontslag van Roeland fauconnier als voorzitter werd Suman verkozen. Hij aanvaardde de functie op voorwaarde dat hij taken zou delegeren en dat de Yoga Federatie terug 'Yoga' werd...

En dat heeft hij perfect gedaan. Na zijn aantreden gingen de cijfers van de aanwezigheid op onze weekends spectaculair de hoogte in tot een verdrievoudiging. Hij zorgde voor een herstructurering

in gespecialiseerde groepen met specifieke taken en verantwoordelijkheden. Hij stuurde het schip meer dan 15 jaar in veilige en rustige wateren...

Hij was een wijze en rustige moderator, geliefd en graag gezien door iedereen.

Suman in de Europese Yoga-Unie

Als voorzitter van de Yoga Federatie zetelde hij ook in de bestuursraad van de EYU (Europese Yoga Unie). Omwille van zijn kwaliteiten werd hij vlug aangesproken voor allerlei andere functies. Zo zetelde hij in de diplomacommissie, was hij jaren voorzitter van het Education Committee en werd hij er een beetje ingeluisd om Secretaris-generaal te worden, wat hij niet echt wou.

De EYU zat in een dieptepunt en zoals ik dikwijls zei: *"Van de EYU schoot nog alleen de 'E' over, de Y(oga) en de U(nie) waren ver zoek..."*

Ook deze taak kweet hij met succes al was het vechten tegen de

bierkaai... Ik waarschuwde hem om niet toe te geven aan allerlei drukkingsgroepen en de nadruk op Yoga te leggen. Waarop hij zei dat hij mij opvoerde als geheim wapen...

Vaarwel Suman Ji

Suman is niet meer... Tenminste niet meer in stoffelijke, waarneembare vorm onder ons. Maar voor wie hem graag zagen is hij begraven in hun hart, de enige waarachtige, waardevolle begraafplaats.

'Nooit is er een tijd geweest, dat Ik niet was en dat gij of deze heersers over de mensen niet waart; noch zal één onzer hierna ooit ophouden te zijn. Bhagavad Gītā, Hfdst. 2, vers 12

Ik ben blij dat Suman in mijn leven was en voor wie hem liefhad zal de pijn nog lang aanwezig zijn. Maar de pijn zal slijten en verdwijnen en de herinnering aan een goed mens zal blijven...

